

110. Առայ.—Յ՛ս պիբի քե, թէ չես աւատայ, էրթայնք
ժշերի քեօմ, քէ շանց տամ, որտեղ քեւ կըլէօխ, ոսներ արած էն:

Առայ.—Ա՛պա, որ էտա ցեղ ա, իլի էրթայնք քեաղաք, ա-
ւերենք:

Առայ.—դէ իլի՛:

Էլան խաց կերան, ծին խեծան, թուր, գուռ պախն,
կեացին խտտին քեաղաք:

111 Բաղաստար առայ.—Ա՛խպէր, աիւ շա՛տ զախմ՝ էս,
ծին, թուր տու ձի, ես խեծնեմ, ընկընեմ քեաղաքը մէջ, Վիզեր
կարեմ. աիւ էլ գուռ զով տու, քեաղաք պլիւ. պայց արպէր,
յիշուը² կաց, որ թող որ ես կերթամ, էն թաղին մը զսնի,
չուր ես աիւս կեամ, նոր զար³ էն թաղ: Էտա ցեղ անեւով,
քեաղաք տուն չը թողին, աւերիցին, ծախ մօտեն կարէցին,
տառցան էկան մօր մօտ: Մօրը, վարտապետին, խըղամին, կնոնց
կընքաէրին առին, տարան Արեւելից թակեաւորի քեաղաք:

112. Թահեաւոր էտա տեղ նորից կնոնց փոստեց: Մէկ առ-
բի մնաց, Սանասար առայ.—Քեւ իւէր, ես մէ պան կը խնթրեմ
քենէ:

Առայ.—Ի՛նչ:

Առայ.—Մէկ տեղ տաս մե, մէյճ շինենք մե տուն:

Առայ.—Որտի, ես աղայ չունեմ. ես կը մեանեմ, իմ թա-
կեաւորս թին ծե կը մնայ, կըլնի ծե տուն:

113 Առայ.—Չէ, մէկ տեղ աու մե, թէ չէ կը թողնեմ կերթամ:

—Ապա որ էտացեղ ա, կընայ յըմ խողի մէջ կան արի,
դոր կուղես, էն տեղ շինի քեղ տուն:

Սանասար, Բաղաստար կեացին կան էկան, Սանայ տեղին
խանան. քեար պիբին, տունը շինին:

114. Էկան քեաղքից ուսթայ տարան, տուն շինի:

Ուսթէն տեսաւ քեարեր, առայ.—Ես չըմ կենայ շինի:

Սանասար կընաց քեաղաք, ուրիշ մէկ ուսթայ էլ իպի:
Ուսթէն տեսաւ ճոճ քեարեր, առայ.—Սանասար, էս լ՛չըի
տը շարենք. ես չըմ կենայ էս քեարեր իրար տայ:

Ապա մ՛կ կենայ:

Ուսթէն առայ.—Մարթ չըկենայ իրար տայ:

Ապա լ՛նչըի տը շարենք:

—Ես էլ չըմ կիտի:

115. Սանասար առայ.—Դէ տիւ լարեր կապիբ, տեղեր
շխալի, ձի առա, ես քեար տնեմ իրա տեղ: Էտա ցեղ էլ տուն
շինեցին: Տաս տարի էտա տուն անջախ շինեցին: Պայց հաշիւը